

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Til Biskop Balle, den kristelige Olding, paa hans Fødselsdag den 12te October 1809

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Til Biskop Balle, den kristelige Olding, paa hans Fødselsdag den 12te October 1809", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1809_122-txt-root.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Til
Biskop Balle ,
den kristelige Olding,
paa hans Fødselsdag
den 12te October 1809.

Oldinge, som vel forestaa, skulle holdes dobbelt Ære værd, mest de som arbeide i Ordet og Lærdommen.

Paulus.

- 1 **M**ed skærpet Blik at trænge dybt i Livet,
Erkiende hvert et Guddoms lyse Spor
Som knytter Himlen til den faldne Jord –
Blev Skjalden fra det Høie naadig givet.
Og skulde han da ei opløfte Røsten
Naar han paa Jorden skuer Ædles Gang?
Saa hilses jo den gyldne Sol i Østen
Af Himlens Fugle med en liflig Sang.
- 2 At se en Mand, som gennem Verdensvrimlen
Sig mandig skød og kæmpede for Gud,
Hvis Lyst og Lov var Jesu Kristi Bud,
Hvis Borgerskab var altid høit i Himlen;
Som vakte Slægten med sin Stemmes Torden,
Og gav det angergivne Hjerte Fred;
Det er at se et Skin af Gud paa Jorden,
Det er et Syn, som Engle glædes ved.
- 3 Den Mand har Danmark set i Dig, du Gæve!
Og skuer end som Olding Dig med Lyst,
Dit Minde bygger i hver Ædlings Bryst,
Og for Dit Held til Gud sig Bønner hæve:
De løfte sig, som min, fra dybe Hjerte,
Nedbede Held for Dig og for Din Æt,
Nedbede Lindring for Din indre Smerte,
At rene Hjerte og maa vorde let!
- 4 96 Din Fødselsdag henskrider mild og rolig,
Ei luende som i den unge Vaar,
Thi Sommeren maa dø i Efteraar,
Men nærmende sig Vinteren fortrolig.
O maatte nu Din sidste Tid henile
Saa ren og kølig, som Din Dag i Høst,
Indtil engang, i dybe, søde Hvile
Dig skænkes Det, som var Dit Haab, Din Trøst!!

Grundtvig.